

AVAKUM

1

2

3

ПОГЛАВЉЕ 1

Breme koje vide prorok Avakum.

² Dokle ću, Gospode, vapiti a Ti nećeš da čuješ? Dokle ću Ti vikati: Nasilje! A Ti nećeš da izbaviš?

³ Zašto puštaš da vidim bezakonje, i da gledam muku i grabež i nasilje pred sobom, i kako podižu svadju i raspru?

⁴ Zato se ostavlja zakon, i sud ne izlazi nikada, jer bezbožnik opteče pravednika, zato sud izlazi izopačen.

⁵ Pogledajte po narodima i vidite, i čudite se i divite se, jer ću učiniti delo u vaše dane kog nećete verovati kad se stane pripovedati.

⁶ Jer, evo, ja ću podignuti Haldejce, narod ljut i nagao, koji će ići po zemlji širom da osvoji naselja koja nisu njegova.

⁷ Žestok je i strašan, sud njegov i vlast njegova od njega izlazi.

⁸ Konji će mu biti brži od risova i ljući od vukova uveče, veliko će mnoštvo biti konjika njegovih, i idući izdaleka konjici njegovi doleteće kao orao kad hiti na lov.

⁹ Svi će doći na grabež, s lica će biti kao istočni vetar, pokupiće roblje kao pesak.

¹⁰ I carevima će se rugati i knezovi će im biti podsmeħ, smejaće se svakom gradu, nasuće zemlje, i uzeće ga.

¹¹ Tada će mu se promeniti duh, proći će i skrivice; ta će mu sila njegova biti od Boga njegovog.

¹² Nisi li Ti od veka, Gospode Bože moj, Sveće moj? Nećemo umreti; Ti si ga, Gospode, odredio za sud; i utvrdio si ga, Steno, za karanje.

¹³ Čiste su oči tvoje da ne možeš gledati zlo, i bezakonje ne možeš gledati; zašto gledaš bezakonike? Ćutiš, kad bezbožnik proždire pravijeg od sebe?

¹⁴ I hoćeš li ostaviti ljude kao ribe morske, kao bubine, koje nemaju gospodara?

¹⁵ Izvlači ih sve udicom, hvata ih u mrežu svoju, i zgrće ih predjom svojom, zato se veseli i raduje.

¹⁶ Zato prinosi žrtvu svojoj mreži, i kadi svojoj predji; jer je time deo njegov pretio i hrana mu izabrana.

¹⁷ Hoće li zato izvlačiti mrežu svoju i jednako ubijati narode nemilice?

ПОГЛАВЉЕ 2

Na straži svojih stadoh, i stajah na kuli, i motrah da vidim šta će mi reći i šta bih odgovorio onome koji me koraše.

² I odgovori mi Gospod i reče: Piši utvaru, i da bude razgovetno na pločama da se lako čita.

³ Jer će još biti utvara do određenog vremena, i govoriće šta će biti do kraja i neće slagati; ako okleva, čekaj je, jer će zacelo doći, i neće odocniti.

⁴ Gle, ko se ponosi, njegova duša nije prava u njemu; a pravednik će od vere svoje živ biti.

⁵ A kako vino vara, takav je čovek ohol, niti ostaje u stanu; jer raširuje duh svoj kao grob, i kao smrt je, koja se ne može nasititi i zbira k sebi sve narode i skuplja k sebi sva plemena.

⁶ Neće li ga svi oni uzeti u priču i u zagonetke, i reći: Teško onom koji umnožava šta nije njegovo! Dokle će? I koji trpa na se gusto blato.

⁷ Neće li najedanput ustati oni koji će te gristi? I neće li se probuditi oni koji će te rastrzati, i kojima ćeš biti grabež?

⁸ Što si ti oplenio mnoge narode, tebe će opleniti sav ostatak od naroda, za krv ljudsku i za nasilje učinjeno zemlji, gradu i svima koji žive u njemu.

⁹ Teško onome koji se lakomi na gadan dobitak kući svojoj, da postavi gnezdo svoje na visokom mestu i sačuva se oda zla.

¹⁰ Smislio si sramotu kući svojoj da zatreš mnoge narode, i ogrešio si se o svoju dušu.

¹¹ Jer će kamen iz zida vikati, i čvor iz drveta svedočiće.

¹² Teško onome koji gradi grad krvlju i osniva grad nepravdom.

¹³ Gle, nije li od Gospoda nad vojskama da ljudi rade za oganj i narodi se trude nizašta?

¹⁴ Jer će se zemlja napuniti poznanja slave Gospodnje kao što je more puno vode.

¹⁵ Teško onome koji poji bližnjeg svog, dodaje meh svoj da bi ga opojio i gledao mu golotinju.

¹⁶ Nasitićeš se sramote mesto slave, pij i ti, i otkrij golotinju svoju; doći će k tebi čaša u desnici Gospodnjoj, i bljuvotina će sramna biti na slavi tvojoj.

¹⁷ Jer nasilje učinjeno Livanu pokriće te i pustoš među zverjem koja ga je plašila, za krv ljudsku i nasilje učinjeno zemlji, gradu i svima koji žive u njemu.

¹⁸ Šta pomaže rezan lik što ga izreza umetnik njegov? Šta liven lik i učitelj laži, te se umetnik uzda u delo svoje gradeći neme idole?

¹⁹ Teško onome koji govori drvetu: Preni se! I nemom kamenu: Probudi se! Hoće li on učiti? Eto, obložen je zlatom i srebrom, a nema duha u njemu.

²⁰ A Gospod je u svetoj crkvi svojoj; čuti pred Njim sva zemljo!

ПОГЛАВЉЕ 3

Molitva proroka Avakuma; za pevanje.

² Gospode, čuh reč Tvoju, i uplaših se; Gospode, delo svoje usred godina sačuvaj u životu, usred godina objavi ga, u gnevu seti se milosti.

³ Bog dodje od Temana i Svetac s gore Farana; slava Njegova pokri nebesa i zemlja se napuni hvale Njegove.

⁴ Svetlost Mu beše kao sunce, zraci izlažahu Mu iz ruku, i onde beše sakrivena sila Njegova.

⁵ Pred Njim idjaše pomor, i živo ugljevlje idjaše ispod nogu Njegovih.

- ⁶ Stade, i izmeri zemlju, pogleda i razmetnu narode, raspadoše se večne gore, slegoše se humovi večni; putevi su Mu večni.
- ⁷ Videh šatore etiopske u mucu, ustreptaše zavesi zemlji madijanskoj.
- ⁸ Eda li se na reke razgnevi Gospod? Eda li se na reke raspali gnev Tvoj? Na more jarost Tvoja, kad si pojezdio na konjima svojim i na kolima svojim za spasenje?
- ⁹ Pomoli se luk Tvoj kao što si se zakleo plemenima; razdro si zemlju za reke.
- ¹⁰ Videše Te gore i uzdrhtaše, povodanj navali; bezdana pusti glas svoj, uvis podiže ruke svoje.
- ¹¹ Sunce i mesec stadoše u stanu svom, idoše prema svetlosti Tvoje strele, prema sevanju sjajnog koplja Tvog.
- ¹² Srdito si išao po zemlji, gnevno si gazio narode.
- ¹³ Izašao si na spasenje narodu svom, na spasenje s pomazanikom svojim; razmrskao si glavu kući bezbožničkoj do vrata otkrivši temelj.
- ¹⁴ Njegovim kopljima probio si glavu selima njegovim kad navaljivahu kao vihor da me razaspu, radovahu se kao da će proždreti siromaha u potaji.
- ¹⁵ Išao si po moru na konjima svojim, po gomili mnoge vode.
- ¹⁶ Čuh, i utroba se moja uskoleba, usne mi uzdrhtaše na glas, u kosti mi udje trulež, i ustresoh se na mestu svom; kako ću počivati u dan nevolje, kad dodje na narod koji će ga opustošiti.
- ¹⁷ Jer smokva neće cvasti, niti će biti roda na lozi vinovoj; rod će maslinov prevariti, i njive neće dati hrane, ovaca će nestati iz tora, i goveda neće biti u oboru.
- ¹⁸ Ali ću se ja radovati u Gospodu, veseliću se u Bogu spasenja svog.
- ¹⁹ Gospod je Gospod sila moja, i daće mi noge kao u košute, i vodiće me po visinama mojim. Načelniku pevačkom uz žice moje.

For other languages please go to www.wordproject.org